

Nicolae VASILE

Grădina cu gutui (3)

Se redeschidea, măcar în vis, cazul coșmarului copilăriei noastre. Atunci, nu înțelegeam noi prea multe, doar constatam scandalurile repetate făcute de tata care se lăsau cu violențe, uneori grave, ascunsul prin împrejurimi sau chiar cu fuga de acasă, la bunica din partea mamei. Interveneau apoi ba popa, ba câte un învățător etc. pentru reunirea familiei și, după ceva timp, o lua de la capăt. Tot satul cunoștea situația, inclusiv autoritățile, dar nimeni nu lua nicio măsură. Probabil, nici nu se putea!... Violența domestică este o problemă nerezolvată chiar și în societățile mult mai evolute decât ce românească. În această situație, era evidentă ținta noastră de a utiliza învățătura de carte ca pe un mijloc de evadare, inițial, și de a reuși în viață, ulterior. Evident că aveam în vedere și luarea mamei cu noi, ceea ce s-a și întâmplat. Tata a fost ultimul care a părăsit acea blestemată curte, ducându-se pe lumea cealaltă, cu regretul că nu a reușit să convingă pe niciunul dintre copii să rămână cu el acolo. Multe argumente au apărut mai târziu care ar fi putut fi interpretate și în favoarea lui, dar oricare dintre acestea, nici măcar în vis, nu scuză comportamentul extrem de violent.

- Unde ești?... N-ai mai venit în noaptea asta?...

- Sunt aici. Nu trebuie să vin de nicăieri! Sunt peste tot, pur și simplu. Dar nu totdeauna mă vei vedea.

A văzut o dezamagire pe fața lui.

- Nu-i așa că nu e plăcut ca cei dragi să nu fie lângă tine, fizic vorbind, în mod real? Am început apariția în viața ta cu prezența mea fizică tocmai pentru că am sarcina să te ajut, ori în toată existența ta ai fost mereu dependent psihic de femei. Dar niciodată nu ai fost partea decizională. Tu n-ai cucerit pe niciuna, ele te-au cucerit pe tine, dar, slavă Domnului, n-ai dus lipsă!...

- Începi iar cu critica?... După ce m-ai acuzat că am greșit față de tata, acum o să-mi găsești cusururi și față de alții?

- Nu față de alții oarecare, ci chiar față de mama ta, ca, de altfel, față de toate femeile care ți-au apărut în cale. Cu toate ai greșit. În afară de mamă, unde aveai un loc privilegiat, ca orice copil față de părinții lui, în rest, ai încercat să le desprinzi de cei care afectiv sunt înaintea bărbatului, anume părinții și copiii acestora. Un bărbat trebuie să înțeleagă că într-o relație cu o femeie el se află în urma părinților și copiilor acesteia, iar încercarea de a se băga în față este o gafă și o dovadă de egoism. Așa a dat Dumnezeu!... Bărbatul nu este rudă de sânge cu femeia lui.

- Ce să spun, fiind femeie, le iei apărarea!...

- N-ai înțeles nimic!... Vezi, d-asta n-am apărut fizic la întâlnirea din noaptea asta, pentru neutralitate. De fapt, noi îngerii nici nu avem sex, suntem de ambele părți.

- Sper să nu apari în vreo noapte ca bărbat, că mă retrag din vis!... Dar, mai zi-mi din greșelile mele!...

- *Întâi, să detaliez relația cu mama ta. După ce ai intrat în perioada ta de maximă implicare profesională, ai vizitat-o foarte rar. Nu-ți spunea, era mândră când te auzea la radio sau te vedea la televizor, dar mereu spera să te simtă venind din drum pe la spatele casei și să o găsești în bucătărie făcându-ți mâncarea ta preferată: mămăligă cu brânză, unt și ouă fierte, ceea ce comanzi des la restaurantele pe unde umbli și care au în meniu bulz, așa-i zice prin alte părți.*

- *Ai dreptate, recunosc. M-a durut depărtarea de ea, o aveam în minte permanent și am avut premoniția morții ei când eram la o bursă la Milano. M-am întors mai devreme decât era programat și am apucat să o prind în viață pentru scurt timp. Eram, intr-adevar, foarte ocupat!...*

- *E drept, erai foarte ocupat, dar pentru socri îți făceai timp să mergi, inclusiv la sapă pe câmp, ceea ce la părinți n-ai făcut-o niciodată și nici ei n-ar fi îndrăznit să-ți ceară, știind ce fel de preocupări aveai. Devenise folclor în satul socrilor, veneai pe câmp în costum, cu mașină și șofer, te schimbai și luai rându-l alături de ceilalți. În timpul ăsta, șoferul completa rebus la capul locului.*

- *Așa-i, dar nu tu spunea mai devreme că bărbatul nu trebuie să încerce să-și desprindă nevasta de ai săi?... Presiunile soției erau în această direcție, de a-i ajuta pe cei bătrâni în toate cele, mai ales că, o bună perioadă, copilul nostru a stat acolo.*

- *Da,... le mai încurc și eu!... Rolul meu este să te protejiez, nu să-ți ofer sfaturi.*

- *Pentru cea ce am greșit față de mama, m-am revanșat postum, i-am dedicat un roman. Așa m-am apucat de scris literatură. În cartea mea de debut este personajul principal.*

- *Și cu surorile tale ai greșit, retrăgându-te în preocupările tale și scutul țesut în jurul tău de soție și socri.*

- *Să trecem peste!... Iar intri peste atribuțiile Domnului.*

- *Cu celelalte ai greșit cam în același fel. Deși filozofic stai bine, ai un aforism tare bun în care spui că „nu e bine să te iubescă multe femei, ci una singură, dar aceea să fie aceia pe care o iubești și tu”. Ei bine, tu nu te-ai decis niciodată care să fie aia una!... Este adevărat că te-ai însurat doar odată, dar capul tău a fost mereu plin de iubiri imaginare, unele au devenit și reale, că nici nu este de mirare comportamentul agresiv al soției. Aici te asemeni perfect cu tizul și idolul tău Nae Ionescu, care n-a divorțat niciodată, dar numai căsătorit nu poți zice că a fost. Să mai zică cineva că zodiile sunt povești!...*

- *Ce vrei să spui cu zodiile?... Mă rog, este în domeniul tău de activitate!... Mă protejează sau nu?...*

- *Ce să mai vorbim!... Păi, ești născut în aceeași lună și zi cu el, la o diferență de ani multiplă de patru, ceea ce înseamnă că aveți aceeași zodie, și-n zodiacul european, și-n cel chinezesc.*

- *Asta chiar mă bucură!... Mi-a mai zis cineva despre asemănare, dar comparând opera nu plecând de la zodii. Cu atât mai mult mă bucur!...*

- *Tu te bucuri, dar femeile, toate, au rămas cu un gust amar după relația cu tine, la fel ca și cele ale lui Nae Ionescu.*

- Au rămas cu un gust amar după, dar cât au fost cu mine cred că au avut un gust foarte dulce, ca să nu mai vorbim de dorința unora de a intra în istorie, chiar și cu amăreala postumă.

- Ești misogin!... Mă bucur eu acum, că în seara asta n-am mai venit configurată în femeie!...

- Și eu, chiar așa, am fost un rău în toate situațiile?...

- Nu, n-am spus asta. Doar la finalurile relațiilor m-am referit. Nu știu dacă înțelegi că femeile, în general, au o dorință de stabilitate, iar tu niciodată nu ai avut în gând așa ceva.

- Ești rea, îți spun totuși la feminin, deși Dumnezeu știe ce oi fi, dar au fost două după care chiar am vrut să mă sinucid!... Aș fi vrut și eu stabilitatea din lume cu ele!...

- Știu, ți-am spus că știu tot.

- Ia s-o aud și p'asta!...

- Păi, Vera, la 16 ani, și Maria, la 56 de ani. După prima voiai să te arunci din stejarul falnic de pe Vârful Vii, care este și acum acolo, iar după a doua ai vrut să-ți provoci un șoc de somnifere. Ambele iubiri, da, au fost mari iubiri, dar au fost total inoportune. La prima, tu erai în spital la Mangalia, iar ea în București, când ai venit tu în București, ea a plecat în provincie cu serviciul. În plus, erați și prea tineri!...

- Și,... cu ce am greșit eu în acest caz?

- Măi, când este vorba de iubire, nu există distanță, nu există timp, nu există nimic, doar persoana iubită!... La a doua, o nepotrivire mai mare de caracter și priorități nici nu se putea imagina. Ea ar fi stat tot timpul în străinătate, nu concepea un final de viață în țară, iar tu, nu mai urcaseși într-una avion de câțiva ani și nici n-aveai de gând, după ce cutreieraseși tot mapamondul în tinerețe. Ți doreai o viață liniștită în țară, acasă. Iar ca vârstă, de data asta erați prea bătrâni. Aici a intervenit Domnul, nu eu, și ți-a dat un motiv să ai puterea să rupi relația.

- Domnul?... Păi, eu credeam că tu și Domnul gândiți la fel în ceea ce mă privește!...

- Nu totdeauna. Pe mine mă convinseseși cu poeziile și romanele scrise pentru ea. Aș fi vrut să le scrii pentru mine!... Pardon, mai am și eu câte ceva feminin în mine!... Uite, deși nu mă vezi, te pup pe obraz! Și nu încurca iar lucrurile, eu sunt responsabilă cu protecția ta, iubirea vine de la Dumnezeu.

- Hai că, chiar mă tulburi!... Eu care sunt, totuși, un om al celor exacte.

- Nici tu, nici eu nu mai știm ce ești!... Poate Domnul știe, dar nu îndrăznesc să-L întreb.

- Și ce motiv ziceai că mi-a dat Domnul?...

- Când rupseși toate opreliștile și deciseseși să o urmezi pe Maria în străinătate, definitiv, ea a uitat să te felicite chiar de ziua ta. Pur și simplu, a uitat de existența zilei tale de naștere, fapt pe care nu l-ai putut ierta. Aceasta arăta, în mintea ta, importanța dată de ea relației voastre. A fost o întâmplare subconștientă, dar subconștientul nu minte niciodată.

- Da, o decizie care m-a durut mult, dar am luat-o!... Unde, totuși, am greșit eu?...

- În iubire mai există și iertare!... Dumnezeu ți-a dat iubirea, dar mai este și Iisus care propovăduiește binefacerile iertării. Trebuie să ții cont și de Fiul Domnului!... După o anumită vârstă, omul mai uită!...

- Dar, dacă tot suntem pe tărâmul celor sfinte, ce-mi prezici pentru viitor, doar tu le știi pe toate?

- Ești un om norocos. Ai o palmă din care cunoscătorii în chiromanție ar putea învăța. Ai avut o primă binefacere a destinului la revoluția din 1989, când linia norocului a făcut o cotitură bruscă spre linia vieții, a evoluat vreo cincisprezece ani în direcția bună, după care ai avut o perioadă mai rea, cam de aceeași durată, după care urmează o suprapunere a liniei vieții cu cea a norocului atât de lungă încât trece pe partea cealaltă a palmei. Mai mult, ai o derivație a liniei norocului și postum. Nu ai niciun motiv de depresie, de anxietate.

- Da, dar în acest timp era să mor de câteva ori!...

- Așa este, aici este rolul meu. Bănuiesc că ai avut de câteva ori sentimentul că ți-a trecut glonțul pe la ureche?...

- Am avut acest sentiment groaznic de mai multe ori. Și tu spui că n-am niciun motiv de depresie!

- Au fost doar atenționări ale mele pentru că redusesese brusc nivelul de efort, alimentația rămăsese aceeași, rezultatul, ai avut accidente cerebrale cu pierdere de memorie, de trei ori, odată mai grav. Viața, însă, nu ți-a fost pusă în pericol niciodată. Acestea te-au speriat suficient încât să iei măsurile care trebuie.

- Ce măsuri am luat?...

- Ți-ai schimbat total modul de trai, în special regimul alimentar și viața merge înainte. Atunci, și cei apropiați s-au impacientat. Nadia, soția prietenului tău Cătălin, a fost și la o vrajitoare să-ți citească viitorul și a aflat cu surprindere și bucurie că ai un viitor luminos, plin de succese. Ți-a și spus asta!...

- Ce pot să spun, încerc să te cred. Nu este însă cea mai surprinzătoare prezicere de care am avut parte. A fost una care parțial s-a și confirmat. Hai că te-am prins cu ceva ce nu știi!...

- Nu există așa ceva!... Poate știm amândoi ceva despre același lucru, dar varianta mea este cea adevărată. Văd că nu te obișnuiești cu ideea că știu despre tine mai multe decât știi tu însuși! Despre ce prezicere zici că știi?

- Despre cea făcută de Liana.

- Zi varianta ta!...

- Nu e corect, dar, hai treacă, fiind parțial femeie, să fie ca tine. Când eram împreună cu Liana, Dumnezeu s-o odihnească, cea mai longevivă relație feminină a mea, mi-a spus la un moment dat că a fost la o clarvăzătoare să o consulte în ceea ce mă privește. La vremea respectivă eu aveam doar preocupari tehnice. Realmente surprinsă, mi-a spus ce aflase, că o să am o viață lungă și liniștită și o să trăiesc din cărți și pentru cărți, dar nu tehnice, ci literare. Este adevărat că începusem să scriu încă de la Milano la romanul despre mama, dar Liana nu știa nimic despre acesta.

- Este parțial adevărat, dar un pic ruptă din context. Adevărul, oricum, întărește valoarea prezicerii și este bine să-l știi. Ea a fost la o clarvăzătoare, dar chiar înainte de plecarea ta la Milano. Voi vă cunoașteți încă din studenție, dar de vreo zece ani nu vă

mai văzuserăți. Între timp, ea s-a maritat, tu te-ai însurat. V-ați revăzut, din întâmplare, la Sala Palatului, la un seminar al unei firme germane. A fost plăcut surprinsă să afle de remarcabilele tale succese științifice și manageriale. Primul ei soț decedase de câțiva ani, patronul acelei firme străine o curta intens, iar tocmai atunci ai reapărut tu. Te iubea din studenție, dar n-a fost să fie. Pentru că îi era greu să ia o decizie, a fost la clarvăzatoarea respectivă. În ceea ce te privește, rezultatul a fost dezamăgitor pentru ea, de unde erai deja un om de afaceri plin de succes și un specialist de marcă în domeniul tehnic, aflase că viitorul îți va fi legat de cărțile literare, domeniu din care ea tocmai plecase din lipsă de rezultate financiare semnificative. Nu era un moment de apreciat pentru literatură, cum nu este nici azi. Așa că, a decis să se mărite cu neamțul. După eșecul acestei căsătorii a ajuns tot la tine.

- Hm,...mă sperii, ajunge pentru acum! Ești o adevărată bârfitoare!... Sau geloasă, cu jumătatea ta feminină?...

- Nici nu te salut!...

- Ai uitat să-mi spui să nu ies la drum!...